

De konservative i Nordisk Råd har foreslået, at der nedsættes en arbejdsgruppe, som til sessionen i Reykjavik kommer med et oplæg om den fremtidige struktur for det nordiske samarbejde i lyset af resultatet af folkeafstemningerne i de nordiske lande, at man ser på prioriteringen af, hvilke politiske områder nordisk samarbejde skal koncentrere sig om, at man drøfter metoder til behandling af EU-forslag og -direktiver med betydning for det nordiske samarbejde og kulturfællesskab, at man drøfter, hvorledes det nordiske samarbejde kan bruges som rådslagnings- og måske også beslutningsorgan i forhold til det europæiske samarbejde, og hvordan vi sikrer samarbejdet mellem de nationale parlamentarikere fra f.eks. Europaudvalg og Nordisk Råds udvalg og komiteer. Vi håber på, at det forslag vil kunne få tilslutning.

Der ligger også andre forslag på det felt, herunder også fra ministerrådet, og det, der tegner sig, er vel en meget bred politisk enighed partierne imellem, men også imellem parlamentarikere og regeringer, om, at et sådant arbejde skal gå i gang, at vi skal tage fat på strukturdebatten om det nordiske samarbejde og det politiske indhold i samarbejdet, så vi er bedst muligt rustet til at kunne videreføre et velfungerende, smidigt nordisk samarbejde i lyset af den europæiske udvikling.

Lad mig så gøre den bemærkning om budgettet, at jeg synes, ministerens redegørelse virker fornuftig på det punkt. Jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, hr. Knud Enggaard allerede har gjort. Vi lægger også vægt på, at den indsats i nærområderne, som der har været ønske om blev forstærket, og hvortil yderligere midler er afsat, rent faktisk også gennemføres. Det er vi tilfredse med.

Men jeg vil ikke lægge skjul på, at selv om vi kan sige, at det nordiske budget er relativt beskeden sammenlignet med vores finanslove i de nordiske lande, så er mere end 700 mio. kr. trods alt et ganske betydeligt beløb. Og hvis man mener, at man i de kommende år kan løse de økonomiske problemer og ligesom kan gøre op med de krav, der stilles til det nordiske samarbejde, ved at forøge det nordiske budget, ved bare at lægge nye bevillinger oveni, så må jeg sige, at det efter Det Konservative Folkepartis opfattelse ikke er den rigtige linje.

Den budgetdisciplin, vi er tvunget til at udvise i vore respektive lande, må selvfølgelig også præge det nordiske samarbejde, og derfor er jeg meget tryk ved, at det nu er Danmarks økono-

miminister, der også sidder på den nordiske post. Det burde i hvert fald tilsige en vis tilbageholdenhed med fortsat vækst i udgifterne.

Jeg siger det, fordi der jo i det nordiske samarbejde er bundet meget bureaukrati, meget tunge sagsbehandlingsgange og meget papirarbejde, og hvis en struktur gennemgang også kunne føre til – og det mener jeg rent faktisk bør være målet – en slankning af det nordiske samarbejdes struktur, at man fik et billigere, mere effektivt og mere smidigt system i det nordiske samarbejde, så burde det også være et mål, vi i fællesskab søgte hen imod med henblik på at kunne bruge pengene mest effektivt og koncentreret om de kerneområder, vi mener bør have en særlig prioritet.

Med andre ord: Selv om det nordiske budget kan siges ikke at være voldsomt stort, har der trods alt været tale om en vækst i budgettet over den seneste årrække, som må give anledning til en vurdering af, om tidspunktet ikke er kommet til, at vi i Nordisk Råd, ligesom når vi drøfter den danske finanslov, finder områder, hvor der kan spares, og hvor der kan rationaliseres og effektiviseres.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må straks give hr. Hans Engell den indrømmelse, at han jo nok i højere grad end jeg kan tage monopol på at definere begrebet konservatisme – men det var en debat, man måske kunne tage en anden dag.

Det Konservative Folkeparti har fremlagt et noget mere detaljeret udspil end regeringen – det må man anerkende – men derved når vi også frem til de problemer, der findes. Hr. Hans Engell har skrevet i Børsen, at det etablerede nordiske samarbejde skal bruges som en fælles platform i EU, og hr. Hans Engell taler også om – sådan må man i hvert fald forstå det, han skriver i Børsen – at der kun bliver det tilbage i det nordiske samarbejde, som ikke medfører det, hr. Hans Engell kalder en dublering.

Jeg vil godt spørge: Når vi ser på, hvad der bliver konsekvensen af hr. Hans Engells forslag til restrukturering af det nordiske samarbejde, hvad bliver der så egentlig tilbage? Det er meget vanskeligt at se. Selv om det selvfølgelig er fyldt med en masse pæne ord og hensigter om nordisk samarbejde, kan jeg næsten ikke se andet, end at der rent faktisk ikke bliver noget tilbage. Nordisk Råd bliver i virkeligheden bare en anghænger til Unionen, således som hr. Hans Engell formulerer det.